

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเมินประสิทธิผลของการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ ต่อระบบบริการพื้นฐาน และศึกษาปัญหาในการให้บริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ ดังกล่าว

วิธีการดำเนินการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรในการศึกษาวิจัย คือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชน 14 หมู่บ้าน จากองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ จำนวน 400 คน แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ส่งแบบสอบถามกลับคืนมา 372 ชุด สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย ได้ใช้สถิติในเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ทั้งในรูปของจำนวนนับ (Count) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อพรรณนาลักษณะทั่วไปของประชากร ค่าเฉลี่ย (Mean) นำผลการวิเคราะห์มาประเมินว่าจากสมมติฐานของการศึกษาที่ตั้งไว้ผลเป็นประการใด

การศึกษาวิจัยเรื่อง การให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย สามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชายโดยมีจำนวนทั้งสิ้น 233 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 มีอายุตั้งแต่ 26 –50 ปี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 มีรายได้ต่ำกว่า 3,000.- บาท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 อาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่ 31 – 40 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจต่อการทำงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อการทำงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ ที่ผ่านมา พบว่าความพึงพอใจต่อการทำงาน ให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ เกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 โดยแยกออกเป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือประเด็นสมาชิกสภา อบต. มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 รองลงมาการจัดการทำแผนงาน /โครงการ ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และประเด็นที่มีความพึงพอใจต่ำสุด คือประเด็นปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นถูกแก้ไขได้อย่างรวดเร็วตามความต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ซึ่งประเด็นที่มีค่าสูงสุดแตกต่างจากประเด็นที่มีค่าต่ำสุด 0.57 โดยสาเหตุที่ประชาชนมีความพึงพอใจในประเด็นสมาชิกสภา อบต. มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากกว่าประเด็นปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นถูกแก้ไขได้อย่างรวดเร็วตามความต้องการ ก็เพราะว่าปัญหาและความต้องการของประชาชนมีมากมาย เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่มีหลายหมู่บ้าน ต้องรับผิดชอบ ดังนั้นจึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็วตามความต้องการของประชาชน และข้อมูลความพึงพอใจต่อการทำงานของพนักงานส่วนตำบลพบว่า การทำงานของพนักงานส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ ในการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่กับประชาชน ภาพรวมเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 โดยแยกออกเป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความสะดวกในการติดต่อราชการกับพนักงานส่วนตำบลประจำ อบต. โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 รองลงมาพนักงานส่วนตำบลดำเนินงานตามแผนที่วางไว้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และประเด็นที่มีความพึงพอใจต่ำสุดคือ พนักงานส่วนตำบลได้ออกเยี่ยมเยือนและดูแลความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 ซึ่งประเด็นที่มีค่าสูงสุดแตกต่างจากประเด็นที่มีค่าต่ำสุด 0.74 สาเหตุที่ประชาชนมีความพึงพอใจในประเด็นความสะดวกในการติดต่อราชการกับพนักงานส่วนตำบลประจำ อบต. มากกว่าประเด็นพนักงานส่วนตำบลได้ออกเยี่ยมเยือนและดูแลความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น ก็เพราะว่าเจ้าหน้าที่หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นมักคิดว่าหน้าที่การออกเยี่ยมเยือนและดูแลความเป็นอยู่ของคนท้องถิ่น เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชน ในขณะที่การให้บริการประชาชนผู้มาติดต่องานในสำนักงานด้วยความสะดวก รวดเร็ว เป็นนโยบายของรัฐบาลจึงเป็นหน้าที่ อบต. จะต้องดำเนินการให้บริการ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล ประเด็นเร่งด่วนระดับ 1 ซึ่งมีผู้เลือกมากที่สุด จำนวน 307 คน คิด คืองบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานของอบต. ประเด็นเร่งด่วนระดับ 2 คือ การจัดทำแผนงาน/โครงการ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นได้ มีผู้เลือก 253 คน ประเด็นความเร่งด่วนระดับ 3 คือ การจัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณไม่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น มีผู้เลือก 239 คน ประเด็นเร่งด่วนระดับ 4 คือ อบต. ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในการวางแผนงานต่างๆ มีผู้เลือก 251 คน และประเด็นความเร่งด่วนระดับ 5 คือ การออกข้อบังคับตำบลไม่สอดคล้องกับปัญหาท้องถิ่น มีผู้เลือก 211 คน ประเด็นปัญหาที่มีผู้เลือกน้อยที่สุด คือ ประเด็นสมาชิก อบต. มีความขัดแย้งกัน มีผู้เลือก 64 คน จากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่ารัฐบาลจะพยายามถ่ายโอนงบประมาณให้ท้องถิ่นมากน้อยเพียงใดก็ตาม แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น อันเนื่องมาจากปัญหาในท้องถิ่นมีมากมาย ในขณะที่เดียวกันการบริหารงานของท้องถิ่นส่วนใหญ่ก็ยังไม่เป็นธรรมและโปร่งใสเท่าที่ควรทำให้การแก้ไขปัญหาบางอย่างจึงไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

ส่วนที่ 4. ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ด้านการทำงานของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 40 ราย (รายละเอียดดังข้อมูลข้างต้น) ส่วนใหญ่ประชาชนต้องการให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณางบประมาณให้ครอบคลุมทุกด้าน อย่างโปร่งใส และเป็นธรรม

ด้านการทำงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 38 ราย (รายละเอียดดังข้อมูลข้างต้น) ส่วนใหญ่ประชาชนต้องการให้ผู้บริหารออกพบปะ และประชุมร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อรับทราบปัญหาตลอดจนนำปัญหาที่ได้ไปแก้ไขให้ตรงกับความต้องการของประชาชน อย่างโปร่งใส และเป็นธรรม

ด้านการทำงานของพนักงานส่วนตำบล มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 32 ราย (รายละเอียดดังข้อมูลข้างต้น) ส่วนใหญ่ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน ในขณะที่เดียวกันก็มีความต้องการให้พนักงานลงเยี่ยมเยียนประชาชนในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐาน “องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ การให้บริการสาธารณะมีประสิทธิภาพ ประชาชนมีความพึงพอใจ” ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะและการทำงานของพนักงานส่วนตำบล พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะและการทำงานของพนักงานส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผล

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยและศึกษาในเรื่อง การให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ได้ข้อสรุปที่น่าสนใจในประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

ข้อมูลความพึงพอใจต่อการทำงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ และต่อการทำงานของพนักงานส่วนตำบล พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการทำงาน ให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อยู่ในระดับมาก และพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลจากการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ การให้บริการสาธารณะมีประสิทธิภาพ ประชาชนมีความพึงพอใจ

จะเห็นว่าการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ ได้ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีการปฏิบัติงานดังนี้ (กองราชการส่วนตำบล, 2539: 71) (1) มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงาน และมีกิจกรรมเพื่อพัฒนาตำบลที่เหมาะสม (2) มีการบริหารงานตามระเบียบกฎหมายที่ถูกต้อง (3) มีการบริหารงานในลักษณะที่เรียกว่า คิดเป็น โดยเรียนรู้การแก้ไขปัญหาของตนเอง และพึงพาหน่วยงานภายนอกให้น้อยที่สุด นอกจากนี้ยังสามารถใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาตำบลให้มีประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนด้วย (4) มีส่วนร่วมจากประชาชนในตำบลอย่างแพร่หลาย การบริหารและติดตามผลและสนับสนุนการบริหาร และที่สำคัญคนที่มีการศึกษากลับไปร่วมพัฒนาในตำบลเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรประชาชนอย่างแท้จริง (5) มีรายได้เพียงพอองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีรายได้มากพอที่จะดำเนินการพัฒนาที่เป็นเขตชนบทและลำห้วยได้ด้วย และที่มาของรายได้ไม่ควรพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือเงินจัดสรรจากหน่วยงานต่างๆ จนเกินไป แต่ควรเกิดจากการบริหารงานด้านสาธารณูปโภค และการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล (6) มีบุคลากรที่เป็นคนในตำบล ภายใต้อำนาจจริงที่ว่า ประชาชนในท้องถิ่นยอมรับท้องถิ่นของตน องค์การบริหารส่วนตำบลควรใช้ทรัพยากรบุคคลให้มากที่สุดในฐานะที่เป็นพนักงานส่วนตำบลหรือลูกจ้างก็ได้ และ(7)มีกิจกรรมในด้านพัฒนาสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีกิจกรรม ที่เน้นการพัฒนาคนเป็นศูนย์กลาง ได้แก่ การพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ นอกจากนี้ควรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้อำนาจที่ที่ยั่งยืนซึ่งคำนึงถึงความคงอยู่ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี

การให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับมาก อย่างไรก็ตามความพึงพอใจของประชาชนย่อมมีความเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะ ดังแนวคิด Abraham H. Maslow ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นจะเข้ามาแทนที่ความต้องการ ที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะเป็นสิ่งจูงใจให้ไปสู่ความต้องการอื่นต่อไป ลำดับขั้นความต้องการของ Abraham H. Maslow จะมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการประเมินผลงานขององค์กรที่มีผลกระทบต่อการตอบสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งเป็นไปตามนิยามของ Benjamin B. Wolman ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าหมายถึง ทำที่ทั่ว ๆ ไปที่เป็นผลมาจากทำที่ที่มีต่อสิ่งต่างๆ 3 ประการคือ (1) ปัจจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรม (2) ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล (3) ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

ผลการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ขัดแย้งกับงานวิจัยของสุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม (2541) ที่พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการทำงานของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับต่ำ ประชาชนไม่มีโอกาสและมีช่องทางแสดงความคิดเห็นในการวางแผนงาน กระบวนการวางแผนเพื่อกำหนดโครงการและกำหนดการของงานของตำบลมีปัญหาและไม่ชัดเจนแน่นอน จากการที่ผลการศึกษาลบนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของสุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม ก็เพราะว่าตั้งแต่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติสภาพระราชบัญญัติดังกล่าวหลายครั้ง โดยเฉพาะการแก้ไขพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ส่งผลให้ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งผลให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากขึ้น ทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในประเด็นของปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ พบว่าประเด็นปัญหาเร่งด่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ มี 5 ประเด็น ซึ่งเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) ปัญหางบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานของอบต. 2) ปัญหาการจัดทำแผนงาน/โครงการ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นได้ 3) ปัญหาการจัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณไม่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น 4) ปัญหา อบต. ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในการวางแผน

งานต่างๆ 5) ปัญหาการออกข้อบังคับตำบลไม่สอดคล้องกับปัญหาท้องถิ่น ตามแนวคิดการกระจายอำนาจของประหยัด หงษ์ทองคำ ว่า “กระจายอำนาจ” เป็นมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้น เพื่อให้ประชาชนแต่ละท้องถิ่นที่ได้จัดองค์กรขึ้น โดยความเห็นชอบของส่วนรวม ที่ผ่านกระบวนการเลือกตั้ง ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม ในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ การจัดทำบริการสาธารณะบางประการเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่นแนวคิดนี้ได้กำหนดให้มีการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่นขึ้น เพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาลกลาง และการที่ให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมในการปกครองเพื่อตอบสนองความต้องการอันแท้จริงของประชาชนทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน (Autonomy) ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหลักการที่สำคัญประการหนึ่งของการกระจายอำนาจปกครอง เพราะหากองค์กรนั้นไม่มีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องรอคำสั่งจากรัฐบาลกลางอยู่เสมอ องค์กรเช่นนี้จะมีลักษณะไม่ผิดไปจากหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐบาลกลางที่ประจำอยู่ในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ จะต้องมีอิสระในการปฏิบัติภารกิจของตนเอง ตลอดจนมีอิสระพอสมควรในการกำหนดนโยบาย หรือการตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่างๆ แต่มีข้อสังเกตว่าอำนาจอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่มีอธิปไตยเป็นของตนเอง หากแต่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ และให้มีองค์กรที่จำเป็นสำหรับทำหน้าที่ทางด้านนิติบัญญัติและบริหารกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ของตนเท่านั้น

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชมพูนุช กาศสกุล ที่พบว่า ประชาชนมีความเห็นต่อปัญหาขององค์กรบริหารส่วนตำบลป่าแดด 5 ประการ คือ 1) สมาชิกสภา อบต.มีความขัดแย้งกัน 2) อบต. ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในการวางแผนงานต่างๆ 3) อบต. ขาดการประชาสัมพันธ์ในการดำเนินงาน 4) การจัดทำแผนงาน/โครงการ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาท้องถิ่นได้ 5) งบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานของ อบต. เพราะจากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ กับปัญหาขององค์กรบริหารส่วนตำบลป่าแดด มีเพียงปัญหาเดียวที่ไม่ตรงกัน นั่นคือ องค์กรบริหารส่วนตำบลป่าแดดสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลมีความขัดแย้งกัน ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนอันดับ 1 ในขณะที่ปัญหาดังกล่าวองค์กรบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ไม่ประสบ แต่กลับประสบปัญหาในประเด็นการจัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณไม่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดใหญ่ มีงบประมาณในการบริหารงาน และมีลักษณะความเป็นชุมชนเมืองที่มากกว่า มีปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองมากกว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดเล็ก มีงบประมาณน้อย และมีลักษณะเป็นชุมชนเมืองน้อย อาจเนื่องมาจากวิถีชีวิตและการดำรงอยู่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ในการให้บริการประชาชนเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความพึงพอใจในการบริหารงานมากขึ้น ดังนี้

1. ควรจะประกาศข้อมูลสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งบประมาณ และแผน/โครงการพัฒนาให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง โดยผ่านสื่อลักษณะต่างๆ เช่น ป้ายประกาศ หอกระจายข่าว หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วิทยุชุมชน และ/หรือการประชุมชี้แจง เป็นต้น
2. ต้องเปิดโอกาสให้องค์กรภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการต่าง ๆ ภายใต้กรอบของกฎหมาย โดยควรเริ่มต้นตั้งแต่การวางแผน/งบประมาณการดำเนินงาน และการติดตามตรวจสอบ ทั้งนี้เพื่อความโปร่งใสและประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่
3. องค์กรภาคประชาชนต้องประสานและทำงานอย่างใกล้ชิดในการตรวจสอบกับองค์กรภาครัฐ เช่น สดง. ปปช. อำเภอ และจังหวัด เพื่อให้แน่ใจว่าตรวจสอบในเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ประสิทธิภาพของการตรวจสอบคือเป้าหมายที่สำคัญ
4. ควรร่วมมือกับภาคประชาชนในการบริหารกิจการสาธารณะในลักษณะของการ”ร่วมคิดร่วมทำ” องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่อาจจัดทำงบประมาณให้ภาคประชาชนดำเนินโครงการพัฒนาตามศักยภาพ หรือเปิดโอกาสให้บุคคลหรือผู้ประกอบการภายในท้องถิ่นประมุลงานได้อย่างโปร่งใสและยุติธรรม หรือจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการพัฒนาโดยภาคประชาชนเป็นผู้ดำเนินการ